

W sprawie Delegacji Szkolnej.

(Dokończenie.)
Wspomnieć należy tu i o w. dawniejszych których nakładcą jest sama «Oświata» albo też ktoś z jej członków.
Jedne lekkie, powiastkowe, zdążają do rozbudzenia czytelnictwa na kolonji, inne poważne.
Z pierwszych jak Pan Twardowski, Sowizdrzał, Latarka Czarnoksiężka, doskonale nadają się do rozszerzenia ich wśród niechętnych do czytania okolic. Nauczyciele, rodzice, dyrektorowie szkół, księża parafialni, w ogóle osoby dbające o rozbudzenie czytelnictwa, o to, by dzieci wyszedłszy ze szkoły umiały brać książkę do ręki, mogą je sprowadzać na rozdanie w nagrodę, w prezencie lub pośredniczyć w ich rozprzedaży.
Z poważnych a tanich swoich wydawnictw «Oświata» ma: Katechizm, tak niezbędny dla dzieci i rodzin które jeszcze nie znanawidziły Boga.
Mała gramatyka języka portugalskiego jest dziś każdemu emigrantowi potrzebna.
Gramatyka języka polskiego, dobrze opracowana za 1\$000.
Pisownia polska itd. Niewątpliwie większy pożytek dla społeczeństwa wyniknie z rozszerzenia tych wydawnictw, aniżeli z nierozumnego zwalczania «Oświaty».
Jeszcze dziś ma na składzie we większej ilości różnego rodzaju mapy, tablice poglądowe, tablice ortograficzne, czytanki Niewiadomskiej (rok 3), Historję powszechną Zakrzewskiego uwzględniającą najnowsze wypadki, ma ładny zbiorek muzealny.
Obok tego wszystkiego Związek «Oświata» częściowo własnymi siłami opłaca sekretarza, który ma tyle spraw w sekretarjacie do załatwiania, że i czasu nie starczy. Naturalnie, że w takiej instytucji oświatowej, gdzie rozchodzi się przedewszystkiem o załatwienie a nie o rozpisywanie się wielką część spraw załatwia się, bez należnej adnotacji, wskutek czego ilość spraw załatwianych jest znacznie większa aniżeli na podstawie ksiąg biurowych podajemy w statystyce. W pierwszym półroczu tego roku rozszesano materiału na 9,955\$800.

Załatwiono 170 przesyłek 199 listów wysłano, 160 listów otrzymanych załatwiono.
Wynika z powyższego, że nie ma jeszcze powodów do nazywania «Oświaty» drżącą Trudno też sobie wyobrazić Delegację Szkolną bez Związku «Oświata», która obok Sekretarjatu Delegacji Szkolnej jest jeszcze obecnie instytucją wybitnie i w szerszym zakresie czynną. Wątpimy też, czy tendencyjne pomijanie «Oświaty» w niektórych akcjach, zmierzające ku zapomnieniu o niej, potrafi ją uspić i czyby to było z pożytkiem dla ogółu.
Wracając do Delegacji Szkolnej pozwalamy sobie natomiast konstatować, że delegat Towarzystwa Szkoły Ludowej Imienia Piłsudskiego (bez względu na osobę) nie ma dostatecznej postawy do wchodzenia w skład Delegacji Szkolnej. Chociaż bowiem Towarzystwo Szkoły Ludowej wykazuje żywotność i ruchliwość, nie różni się niczem od innych również żywotnych i ruchliwych towarzystw szkolnych. Wszystkie inne szkoły elementarne nie mają swoich bezpośrednich przedstawicieli w Delegacji Szkolnej. Logicznie rzecz biorąc nie może ich mieć także Szkoła Ludowa.
Konsekwentnie, Delegacja Szkolna nie powinna przestać istnieć dla tego jedynie, iż przez nieodpowiedni skład jest monon w swej działalności sparaliżowaną. Po odsunięciu się z niej stosownie do wywodów i zyczenia dr. Kosobudzkiego przedstawiciela nieistniejącego Towarzystwa Sportowo-Gimnastycznego, i po logicznym wycofaniu się delegata Towarzystwa Szkoły Ludowej, zniknie to «niematuralne połączenie»; delegaci zaczną się schodzić i szukać oparcia swoich postanowień o «Radę Szkolną». Tą radę, i z najodleglejszych nawet okolic, swoich rad, drogą korespondencyjną udzielać może, zwłaszcza, jeżeli do Rady Szkolnej dołączą się organizatorowie okręgów szkolnych, po części już zrealizowanych.
W ten sposób najszerszy ogół, będzie w Delegacji Szkolnej miał swój wyraz: jego życzenia i opinie, tą czy inną drogą w Delegacji Szkolnej schodzić się mogą, i całe społeczeństwo w kwestiach oświatowych udział brać może.
Czy zechce, to co innego.

Trudno także zrozumieć, dla czego «stało się gorzej» według redakcji «Świtu», że w Sekretarjacie skupiła się cała praca. Właśnie ci dwóch czy trzech na których barkach największy ciężar spoczął, nie chcą ze społeczeństwem zrywać, a owszem nowe z niem nici nawiązują, nawet w tych okolicach w których trzymano się zdala od szerszej współpracy, poprzestając na ścisłe lokalnych wysiłkach.

Przebieg organ Sekretarjatu «Nasza Szkoła» co miesiąc podaje użyteczne i fachowe wiadomości naszym nauczycielom, a «Nasza Szkoła» co raz szersze kregi zataczając budzi chęć do czytania wśród dzieci. Projekt wędrownych bibliotek ogniskowych wchodzi coraz wyraźniej w czyn. Dotychczas zorganizowano już 25, a zamówiono 30 bibliotek. Za temi pójdą i dalsze. O ile obecnej, uczciwej i bezpartyjnej akcji bibliotecznej, nie zechce później ktoś nadużyć do jakiejś zamaskowanej propagandy antyreligijnej bibliotek, rozpocznie się nowy okres pozaszkolnej pracy oświatowej. Dokończanie nauczycieli, które w trudnych warunkach prowadzi Sekretarjat, z pewnością nie zaszkodzi ani nauczycielom, ani koloniom, a przeciwnie przyniesie pożytek i jednemu i drugiemu.

Dodajmy, że na ostatnim walnem posiedzeniu Związku Polskiego, uchwalono dać pomieszczenie Sekretarjatu Delegacji Szkolnej. Wobec tego nowego faktu dokonane stwierdzenie należy, że Sekretarjat Delegacji Szkolnej mając oparcie o najsilniejsze towarzystwo kurytybskie, bezpośrednio i pośrednio, przy współpracy już istniejących organizacji oświatowych, może i wedle wszelkiego prawdopodobieństwa musi zdziałać wiele na polu pracy oświatowej. Może być, że użyteczność Sekretarjatu Delegacji Szkolnej pewnym osobom nie jest dość zrozumiałą, z powodu nadzwyczaj rzadkich posiedzeń tegoż. Motywuje się to przeciagłą chorobą przewodniczącego Sekretarjatu. Chociażby jednak organizacje naukowe nie miały dostatecznych informacji o poczynaniach Sekretarjatu od swoich delegatów, mają takowe przecież inną drogą przez organ Sekretarjatu «Nasza Szkoła». Zatem, kto tylko ma ochotę, może i powinien ze Sekretarjatem współpracować.

Wiadomości. Z POLSKI.

ADJUTANTEM MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO jest obecnie rotmistrz Kemigjusz hrabia Grocholski, ożeniony przed kilku miesiącami z księżną Barbarą Czetwertyńską, córka posła na Sejm i prezesa sejmowej komisji wojskowej. Osobistą sekretarką marszałka Piłsudskiego została mianowana p. Hłakowiczówna znana poetka, a ostatnio urzędniczka w Ministerjum spraw zagranicznych.

SOCJALNY NAPADAJĄ NA POSEŁÓW NARODOWYCH.

Poseł Kiernik opublikował w prasie warszawskiej list do posła socjalistycznego Daszyńskiego, w którym nazywa tego czerwonego lidera złodziejem czci ludzkiej. Jak wiadomo klub posłów socjalistycznych z Daszyńskim na czele uchwalili rezolucję w której nazwano byłych ministrów, w skład których wchodził poseł Kiernik, złodziejami grosza publicznego. Poseł Kiernik żąda obecnie do wódów.

WALKA SOCJALÓW Z KORFANTYM.

Najgwałtowniejszy z obozu «moralnej rewolucji» publicysta p. Moraczewski, atakuje pravicowo-centrowych polityków z powodu różnych rzekomych z ich strony nadużyć. Zaczepił także i posła Korfanteo, zarzucając mu robienie majątku przy okazji powstań górnośląskich i obronę kapitalistów śląskich, którzy oszukali skarb polski z okazji płacenia podatków. Poseł Korfanty wystąpił publicznie przeciw tym oskarżeniom, na skutek czego p. Moraczewski zaczął się cofać. W ostatnim swoim artykule nie podtrzymuje już oskarżenia Korfanteo w związku z nadużyciami podatkowemi śląskich przemysłowców, a dość chaotycznie stawia zarzut pierwszy. Wobec tego zamieszcil poseł Korfanty w piśmie następującą odezwę do p. Moraczewskiego:
«Wzywam pana, aby pan znane sobie szczegóły tej rzekomej gospodarki w czasie plebiscytu podał do wiadomości Najwyższej Izbie Kontroli Państwa, aby ta mogła stwierdzić rzekome moje nadużycia i skierować sprawę na drogę sądową. Oto jedyna odpowiedź jaką panu daję».

„Oświata“

wzywa i prosi usilnie wszystkich czytelników księzek wypieczonych czyto z biblioteki «Oświata» czy też z jej bibliotek wędrownych, by w najbliższych tygodniach zechcieli zwrócić książki bądź osobicie bądź przez pocztę. Po uporządkowaniu biblioteki i wydzielaniu z niej nowego oddziału tak zwanej biblioteki budowy nowej Polski; można będzie znowu nadal wypychać książki.
Zarząd «Oświata».
Curityba, Caixa postal 155.

Z Brazylii.

Kurytyba.

DZIĘKI «LUDOWI», który pomieszcil obelżywą notatkę o Polsce z kurytybskiej «Republiki» i zwrócił w ten sposób na nią uwagę, posypały się protesty ze strony polskiej, za inicjatywę naszego Konsulatu. Do protestu tego ostatniego i my się przylączamy. Niestety nie możemy tylko protestować, należy po brazylijsku pisać, wyjaśniać i w ten sposób wpływać na opinię Brazylii. Już zeszłego roku, w świetnym artykule: «Propaganda kultury polskiej w Brazylii», zwrócił p. Stańcówski znakomite uwagę polskiej kolonji, kto jest największym wrogiem i oszczercą imienia polskiego w Brazylii i jak z nim walczyć należy. Nie możemy się spuszczają na prasę francuską i włoską, na którą przeważnie oglądają się gazety brazylijskie, że one sprawiedliwie ocenią Polskę — gdyż obecnie prasa brazylijska daje już wiele przedruków z prasy amerykańskiej i angielskiej, a te znane są z wrogiego lub obojętnego stanowiska wobec Polski. Mamy pod ręką ostry artykuł przeciw marsz. Piłsudskiemu znanego polakożercy Lloyd George'a, który niedawno pomieszcil rioski «Jornal» a nikt przeciw temu nie zaprzestował i nie postął tej gazecie artykułu wyjaśniającego tę sprawę. Jednej bowiem rzeczy nie możemy odmówić redakcjom gazet brazylijskich, że o ile obrażą jedną stronę, to i usprawiedliwienie względnie wyjaśnienie drugiej strony również chętnie przyjmują. Najwięcej nam szkodzą Niemcy, jak wszędzie, tak i tu w Brazylii i to we wszystkich gazetach, więcej w protestacyjnych, leżących i katolickie nas nie oszczędzają. Duch Niemieckiego narodu znieprawito prusactwo na długie lata obłudą, fałszem i uwielbieniem pieści, siły tak, że żadna prawda dziejowa ich nie przekonuje. Ohydny artykuł czy streszczenie opisu Polski kapitana francuskiego Etchegoyena pod tytułem: «Po-

PŁUGI stalowe specjalne dla Parany, bardzo tanie, **DRUT koleczasty** po cenach najniższych (otrzymaliśmy większy transport wprost z Europy).
POLECA HURTOWNIA POLSKA
Sociedade Importadora Limitada
Curityba, Avenida Luiz Xavier N. 28, Caixa Postal 393.
Bernefugo najlepszy środek przeciwko bernom. **Bisulforeto** de carbono świetny środek do immunizowania zboża.

